

Publicerad 2011-09-02 23:00 av Den siste poeten

En gång var jag ung och fylld av hopp.

Ungdomsdrömmens ord

Hoho, hallå, kom hör min kärlekssång!
Av must och lust den i min ande brusar
när jag nu vilt mot lyckans tinnar rusar
i yster dans med galna skutt och språng.

Försvinn all sans! Låt gå, låt gå! Var gång
som jag med bing och bång, likt knäppa kusar,
taktlöst maktlöst, förhäxad skenar, rusar
mot flickan som bröt en ensamhet lång.

Hon kom till mig när jag var tom och trött.
Hon sa: "Du är den finaste jag mött."
Ett liv som tagit slut lyfte ur sin grav.

Skåden mig nu, jag är eld, jag är ljus!
Jag är forsens dåm och sydvindens sus.
Jag är solen som glittrar på höstkallt hav.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Den siste poeten med Poeter.se id #3067 innehar upphovsrätten